

holde det, som Loven gav Løfte om, nemlig at hindre Fald under den fastsatte Minimumskurs. Der er imidlertid siden Lovens Vedtagelse, saaledes som det alt har været nævnt ogsaa her i den høje Rigsdag, indtraadt en stærkere Stigning i Kronens Værdi, dens internationale Bedømmelse, end man oprindeligt havde ventet. Forskellige Forhold har medvirket hertil: en vis Tids Standsning af den Import, som er nødvendig for Erhvervslivet under normale Forhold, en god Høst baade i Danmark og ude i Verden har i høj Grad været medvirkende Momenter, og ved Siden deraf har vel ogsaa en spekulativ Interesse gjort sig stærkt gældende og netop bidraget til, at Usikkerheden blev større, end den under en normal Udvikling vilde være blevet. Thi Usikkerhed er der usægtelig kommet ind i Erhvervslivet som Følge af denne stærke Stigning og de Svingninger, som er foregaaet i Kurserne, og dette har medført forskellige Vanskeligheder for Erhvervsliv og for Arbejdere, saaledes som vi ser dem give sig Udslag, bl. a. i Tallet paa arbejdsløse.

Under disse Forhold maatte det derfor være naturligt igen at søge tilvejebragt Ro og Stabilitet i den Udstrækning, vi selv kan siges at have nogen Indflydelse derpaa. Der har saavel fra Regeringens Side som fra det af Rigsdagen nedsatte Valutaudvalgs Side været foretaget Undersøgelse af Forholdene og ført Forhandlinger med dem, det er naturligt at forhandle med i en saadan Situation, nemlig Ledelsen af den Bank, som ved Privilegium har faaet Herredømmet over den danske Valuta. Der er endvidere, efter at Sagen var optaget af Rigsdagens Valutaudvalg og optaget til Samraad med Regeringen, dels forhandlet mundtlig med en Række Repræsentanter for Erhvervene ved Sammenkomster i Rigsdagens Valutaudvalg, og dels er der, ogsaa efter Samraad med Rigsdagens Valutaudvalg, fra alle betydende Erhvervsorganisationer, Hovedorganisationer for Erhvervene, og fra Bankerne og ogsaa fra enkelte andre sagkyndige, teoretisk sagkyndige, indhentet Erklæringer om deres Opfattelse af Valutasituationen, hvad der bør være det endelige Maal, og eventuelt ogsaa, hvilke Foranstaltninger der kan iværksættes. Disse Udtalelser fra Erhvervsorganisationer og andre, som er tilvejebragt i Efteraaret, vil søede Medlemmer finde vedføjet det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte. Man vil se af denne Række Udtalelser, at man fra alle Sider anser det for det eneste naturlige at anvise som Maal, at Kronen føres frem til sin gamle Værdi,

til den saakaldte Guldparitet. I Sammenhæng med disse Drøftelser og med den Undersøgelse, som altsaa er foretaget gennem Erhvervsorganisationerne, har, som jeg har nævnt, Valutaudvalget og Regeringen plejet Samraad om Situationen paa forskellige Tidspunkter. Jeg minder om, at den 23. Juli udsendte Rigsdagens Valutaudvalg en Erklæring, i hvilken man meddelede, at Forhandlinger har været optaget, at man ogsaa har drøftet Sagen med Regeringen, at man har udtalt sig om den Skade, som Usikkerheden medfører, og har begæret Udtalelser fra Nationalbanken om dens Opfattelse af Situationen, og der refereres i den paagældende Udtalelse en Skrivelse, som Nationalbanken har tilstillet Statsministeren, og som indeholder den Bemærkning, at det er Nationalbankens Hensigt at rette sine Bestræbelser paa at undgaa de store Svingninger i Valutakursen. Udvalget tager dette til Efterretning med Tilfredshed og siger dernæst, at Udvalget nu opfordrer Regeringen til at pleje fortsatte Forhandlinger med Nationalbanken og Samraad med Udvalget for at forberede en Forhøjelse af Valutalovens Minimalkurser og en Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal. Paa et senere Tidspunkt, i September Maaned, har der atter været Samraad i Udvalget, efter hvilket man paa ny fremkaldte en Udtalelse fra Nationalbanken, som gik ud paa, at dens Hensigt, saa vidt det var muligt, var at bevare den Kurs, hvortil Kronen paa det Tidspunkt var steget, og at dens Hensigt var i saa vid Udstrækning, som der var Muligheder for, at afværge de store Svingninger, som man meget vel erkendte og forstod var til Gene for Erhvervslivet.

Ved Rigsdagens Sammenræden den 6. Oktober fremsatte jeg en Udtalelse, i hvilken der ogsaa blev sagt noget om denne Sag, idet jeg udtalte som Regeringens Program i denne Sag: „Det er Hensigten at søge Lovgivningsmagts Medvirkning til en Stabilisering af Kroneværdien og til de Foranstaltninger, der kan være nødvendige under en fortsat Stigning til Kronens oprindelige Værdi.“ Der kan saaledes formentlig ikke være nogen Tvivl om, hvorledes vi den Gang bedømte, saa lidt som om, hvorledes vi nu bedømmer Stillingen, medens der i vore Overvejelser af Sagen i øvrigt har været en vis Forsigtighed, fordi, som jeg har betonet, noget af den internationale Bedømmelse, der gav sig Udslag i den høje Kronkurs, ikke hidrørte fra de naturligt samvirkende Forhold, der betinger en Mønts Kurshøjde, men hidrørte fra